

[Rager.]

kunde tænke mig, at det for disse Kommuner, særlig for København, kan blive nødvendigt at tage visse økonomiske Ulemper, som vil følge deraf.

Jeg har her bragt til Udtryk, at jeg med nogen Skepsis ser paa en Række af Forslagets Bestemmelser og den Maade, hvorpaa de er opstillet. Jeg har givet Udtryk for, at jeg paa flere Punkter finder Forslaget kritiserbart, og jeg mener, det er rigtigt, naar vi er 3 Parter, der er kommet til et Kompromis, at vi saa hver for sig gør opmærksom paa de Punkter, vi gerne havde set anderledes. Men jeg har anset det for en absolut Nødvendighed at lade de Betæneligheder, jeg her har haft, og som maa siges at være absolut sekundære overfor det primære: den Beskyttelse, som Forslaget byder, træde tilbage. Der var intet bedre at opnaa. Det var ogsaa umuligt at faa Forslagsstilleren, det ærede Medlem Hr. Slebsager, og hans Parti til at gaa længere, end sket er.

Vi har gjort, hvad vi kan, og naar der rettes Bebrejdelser mod os paa Grund af visse Bestemmelser i dette Forslag, vil sikkert det ærede Medlem Hr. Slebsager være den første til at bevidne, at det er uberettiget at rette Bebrejdelserne mod os. Vi har gjort, hvad vi kunde, for at komme længere paa alle Omraader i den Retning, som Ministerens Forslag gik.

Det ærede Medlem Hr. Slebsager omtalte en Artikel, som var sendt fra Grundejerne. Ja, Københavns Grundejerforening staar ikke paa saadan Talefod med andenklassens Medlemmer af Udvalgene — hvad efter deres Mening de radikale og socialdemokratiske Medlemmer maa være —, at vi bæres med Tilsendelser af Tryksager; naa, saa forulempes vor Papirkurv jo heller ikke; men jeg vægrer mig ved at tro, at Flertallet af Grundejerne, rigtigt oplyst om Forholdene, virkelig vil være tilfredse med deres Lederes ukloge Optræden i hele denne Sag.

Efter Referatet fra en nylig afholdt Generalforsamling i en af de større Grundejerforeninger at dømme synes det, som om de Medlemmer, der møder dèr, er ret uinteresserede i saglig Forhandling. Ministerens Forslag, der i saa høj Grad havde taget Hensyn til alle fra Grundejerne før

Forslagets Fremkomst fremsatte Anker mod den nugældende Huslejelov, hilste de med Brahminerhyl i Stedet for at gaa til det Forhandlingsbord, hvortil de var indbudt. De havde troet, de var paa den sikre Side; de havde stolet saa sikkert paa de Konervative og Venstre og deres lille Flertal i det andet Ting. De forstod ikke at læse Tegnene i Sol og Maane, dertil var de alt for forblindede. Derfor har de heller ikke megen Indflydelse tilbage nu. Det eneste, de nu lægger Vægt paa — ligegyldigt, om Loven har et godt eller daarligt sagligt Indhold —, er at faa præciseret, at det er en Afviklingslov. Naar de kan blive fri for en Huslejelov, er de samfundsmæssige Hensyn dem ligegyldige.

For Flertallet af de københavnske Grundejere maa det være beklageligt; at de ikke opnaar de Fordele, som Ministerens Forslag bød dem, alene fordi de har haft en udygtig Ledelse; der ikke har forstaaet Øjeblikkets Krav og ganske har manglet Evne til at anlægge det samfundsmæssige Hensyn, som Venstre dog mente i denne Sag at maatte tage Hensyn til. Men det beklagelige er, at efter mit Skøn betyder det Forslag, vi staar overfor at vedtage, ringere Kaar for de gode Husejere og bedre Kaar for dem, der ønsker at misbruge Loven gennem Fortolkningskunster. Den kalder for saa vidt paa de slette Instinkter hos de daarlige Grundejere, som den giver dem ligefrem dette, at hvis de kan misbruge Loven og sætte en Lejer ud, har de økonomisk Fordel af det.

Derfor maa man i høj Grad rette sit Haab til Domstolene. Hvorledes vil Domstolene opfatte denne Lov? Vi maa haabe, at de vil opfatte den som det, den prætenderer at være, nemlig en Lov, der ønsker at beskytte de gode Lejere mod de Grundejere, der vil udnytte deres Stilling paa uforvarlig Maade, og gerne samtidig skulde kunne hjælpe de forstandige Grundejere mod Lejere af den uheldige Type. Alle indenfor Flertallet er enige om, at Loven ikke bør kunne benyttes af mulige samvittighedsløse Husejere til at skaffe sig frie Lejligheder gennem Genering af sagesløse Lejere.

Særlig bør Domstolene paa dette Punkt paase, at § 7 ikke misbruges, f. Eks. ved,